

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 3To/123/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1412010071
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 03. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Denisa Mészárosová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2017:1412010071.2

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Denisy Mészárosovej a členov senátu JUDr. Zuzany Molnárovej a JUDr. Petra Štífta v trestnej veci obžalovaného V. Š., stíhaného pre prečin sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona, o odvolaní prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Bratislava IV zo dňa 7.4.2016, č.k. 3T/31/2012-406, na verejnom zasadnutí konanom v Bratislave dňa 21. marca 2017 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie Okresnej prokuratúry Bratislava IV z a m i e t a.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV zo dňa 7.4.2016, č.k. 2T/31/2012-406, bol obžalovaný V. R. podľa § 285 písm. a) Trestného poriadku („Tr.por.“) z dôvodu, že nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný, oslobodený spod obžaloby Okresnej prokuratúry Bratislava IV zo dňa 16.2.2012, sp.zn. 2Pv 392/06, pre prečin sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona („Tr.zák.“) na skutkovom základe, že obžalovaný potom, ako mu aj dňa 23.2.2006 o 11.00 hod. v T. na U. ulici umožnila O. Z. používať osobné motorové vozidlo zn. R. G. X.X, EČ: BA-XXXLA, ktoré užívala ako vypožičiavateľ na základe zmluvy č. XX/XXXXXX/ZPVP uzatvorenej dňa 27.10.2004 medzi poškodenou spoločnosťou M. A., a.s. a O. Z., ktorej súčasťou bola aj zmluva o výpožičke, obžalovaný vyššie uvedené osobné motorové vozidlo následne nevrátil O. Z. ani poškodenej spoločnosti a ponechal si ho, čím spôsobil poškodenej spoločnosti M. A., a.s. celkovú škodu vo výške X.XXX,XX eur (230.000 Sk).

Zároveň bolo rozhodnuté, že podľa § 288 ods. 3 Tr.por. sa poškodený M. A., a.s. s nárokom na náhradu škody odkazuje na občiansky proces.

Proti rozsudku podala odvolanie v lehote ustanovenej v § 309 ods. 1 Tr.por. Okresná prokuratúra Bratislava IV do zápisnice priamo na hlavnom pojednávaní po vyhlásení rozhodnutia.

V písomných dôvodoch odvolania doručených na prvostupňový súd dňa 6.9.2016 odvolateľ uviedol, že okresný súd pri hodnotení dôkazov nepostupoval v súlade s § 2 ods. 12 Tr.por. a jednostranne nadhodnotil dôkazy svedčiace v prospech obžalovaného a nezohľadnil dôsledne všetky zistené podstatné okolnosti, ktoré majú význam pre posúdenie hodnovernosti verzií prezentovaných obžalovaným a svedkyňou O. Z. a v konečnom dôsledku pre rozhodnutie o vine.

Odvolateľ následne v odvolaní k vykonaným dôkazom uviedol, že svedok P., na ktorého výpoveď okresný súd poukázal ako na výpoveď svedčiacu v prospech obžalovaného, len reprodukoval tvrdenia obžalovaného, ktorý mal svedkovi uviesť, že svedkyňa Z. vozidlo mal vrátiť.

Svedkyňa R. je sestrou obžalovaného a z tohto dôvodu hodnovernosť jej výpovede je nutné vyhodnotiť obzvlášť citlivo, čo konštatoval aj Krajský súd v Bratislave v uznesení sp.zn. 3To/10/2015 zo dňa

24.3.2015, ktorým na základe odvolania prokurátora zrušil predchádzajúci oslobodzujúci rozsudok v predmetnej veci. Hodnovernosť výpovede svedkyne vážne nashtrbuje tá okolnosť, že pri výsluchu na hlavnom pojednávaní uvádzala dôležité okolnosti, o ktorých v prípravnom konaní nevypovedala. Na hlavnom pojednávaní uviedla, že obžalovaný mal po ich rozchode svedkyňi Z. odovzdať predmetné vozidlo, čo sa mala dozvedieť od obžalovaného, ale aj od svedkyne Z.. V prípravnom konaní nič také neuviedla. Na hlavnom pojednávaní tiež vypovedala, že obžalovaného vyzdvihla pred pracoviskom svedkyne Z., no v rámci o rok v skoršej výpovedi v prípravnom konaní si na takúto okolnosť nepamätala. Na hlavnom pojednávaní dňa 1.3.2016 sa síce svedkyňa R. snažila tieto rozpory vysvetliť tým, že sa jej nikto nepýtal na vyššie uvedené okolnosti, toto jej vysvetlenie však neobstojí, nakoľko vyššie uvedené okolnosti sú v predmetnej veci veľmi dôležité a preto možno len ťažko uveriť, že by svedkyňa vedomá si toho, v akej veci vypovedá, v prípravnom konaní tak závažné okolnosti neuviedla aj z vlastnej iniciatívy pri spontánnej výpovedi. Len veľmi ťažko možno uveriť, že by svedkyňa pri výsluchu najmä neuviedla, že obžalovaný po ich rozchode odovzdal kritické vozidlo svedkyňi Z. a že toto jej dokonca mala uviesť aj samotná svedkyňa Z.. Výpoveď svedkyne R. z hlavného pojednávania nemožno hodnotiť ako hodnovernú.

Výpoveď svedka D. nemá významnú dôkaznú hodnotu nielen s ohľadom na obsah jeho odpisu z registra trestov, z ktorého je zrejmé, že bol odsúdený aj pre trestný čin krivej výpovede, ale aj vzhľadom na skutočnosť, že ako vyplýva z prokurátorom na hlavnom pojednávaní predložených listinných dôkazných prostriedkov, v inej trestnej veci bolo prerušené trestné stíhanie vedené proti O. D. z dôvodu, že pre duševnú chorobu nie je schopný chápať zmysel trestného konania.

Svedok H. netvrdil, že by na predmetnom aute jazdila svedkyňa Z. v čase, kedy už mal s vozidlom podľa skutkovej vety obžaloby nakladať obžalovaný. Tento svedok na hlavnom pojednávaní uviedol, že keď mu obžalovaný povedal, že predmetné vozidlo vrátil svedkyňi Z., on už toto vozidlo nevidel. Aj tento svedok o tom, že obžalovaný mal svedkyňi vozidlo vrátiť vedel len na základe tvrdenia obžalovaného. Okrem toho jeho tvrdenia, podľa ktorých svedkyňa Z. mala za ním prísť, aby jej opravil nejaké drobnosti na aute (nepotvrdil však, že išlo o vozidlo, ktoré malo byť predmetom skutku uvedeného v obžalobe), vyznieva nehodnoverne s prihliadnutím výpovedí svedka D.. T., ktorý uviedol, že svedkyňa Z. nemala ani vodičský preukaz a ani nevedela šoférovať auto.

Z vyššie uvedeného vyplýva, že verziu obžalovaného potvrdili len svedkovia, ktorí vychádzali z tvrdení obžalovaného alebo svedkovia, ktorých výpovede potvrdzujúce verziu obžalovaného nemožno z dôvodov popísaných vyššie považovať za hodnoverné.

Obžalovaný je zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe usvedčovaný výpoveďami svedkyne Z., ktorej výpovede a verzia je na rozdiel od verzie obžalovaného podporovaná dôkazmi, ktoré vyznievajú hodnoverne a vzájomne sa podporujú. Za veľmi dôležitú okolnosť je potrebné považovať tú, že z výpovede svedkyne Z., ako aj z výpovede svedka D.. T. vyplýva, že svedkyňa S. ich v čase, kedy už mal podľa skutkovej vety obžaloby s vozidlom nakladať obžalovaný, oboznámila s tým, že vozidlo má obžalovaný a s tým, kde sa má vozidlo nachádzať. Je zrejmé, že ak by s vozidlom v tom čase disponovala svedkyňa Z., svedkyňa S. by ich s týmto neoboznamovala. Z. by s týmito okolnosťami taktiež neoboznamovala, pokiaľ by nevedela o tom, že ide o vozidlo, ktoré je predmetom skutku uvedeného v obžalobe. Svedkyňa by totiž evidentne neoboznamovala s tým, kde sa má vozidlo nachádzať a že ho má obžalovaný, ak by nešlo o vozidlo, ku ktorému má svedkyňa Z. nejaký vzťah. Hoci svedkyňa S. túto udalosť poprela, jej tvrdenia sú vyvrátené výpoveďami svedkov Z. a D.. T., ale aj policajnými úradnými záznamami (č.l. 159-162), ktoré potvrdzujú, že sa vtedy 6.6.2006 aj uskutočnila policajná akcia zameraná na nájdenie vozidla. Nie je podstatné, či svedkyňa S. nevedela presne lokalizovať garáž, v ktorej sa vozidlo nachádzalo. Rozhodujúce je jej vyjadrenie, že toto užíval v tom čase obžalovaný.

Okresný súd sa pri hodnotení dôkazov nevysporiadal s výpoveďou svedka D.. T., ktorý vypovedal, že sa bol v priamom kontakte s vtedajšou partnerkou obžalovaného (z vykonaného dokazovania vyplýva, že išlo o svedkyňu S.), ktorá označila rad garáží, kde by sa malo kritické vozidlo nachádzať. Taktiež vypovedal, že uvedená žena hovorila aj o tom, že obžalovaného videla kritické vozidlo šoférovať a bolo to už v čase, keď svedkyňa Z. nevedela, kde sa vozidlo nachádza. Z výpovede svedka D.. T. vyplýva, že tieto okolnosti svedkyňa S. uvádzala priamo jemu, a teda nemal tieto tvrdenia svedkyne len sprostredkované.

Svedok I. P. pri výsluchu na hlavnom pojednávaní dňa 19.1.2016 uviedol, že si nepamätá na okolnosti súvisiace s predmetným skutkom. Z jeho výpovede z prípravného konania je zrejmé, že sa k poznatkom získaným od svedkyne S. a poznatkom súvisiacim s predmetným skutkom vedel vyjadriť. Hoci svedok P. bol v prípravnom konaní vypočutý po začatí trestného stíhania, avšak ešte pred vznesením obvinenia, výpoveď svedka z prípravného konania mohla byť prečítaná na hlavnom pojednávaní pri postupe podľa § 264 Tr.por., ktorý mal byť zrealizovaný. Zákonnosť prečítania výpovede svedka z prípravného konania za účelom postupu podľa § 264 ods. 1 Tr.por., ak ide o výpoveď, ktorá bola zadovážená v štádiu po začatí trestného stíhania, avšak ešte pred vznesením obvinenia, vyplýva aj z uznesenia Najvyššieho súdu SR sp.zn. 1Tdo 53/2014 zo dňa 29.10.2014, kde skonštatoval, že takýto postup je zákonný aj v prípadoch, keď si na niektoré okolnosti pre odstup času nepamätá. Taktiež Krajský súd v Bratislave vo svojom rozhodnutí sp.zn. 2To 121/2012 zo dňa 8.11.2012 (trestná vec obž. U. A.) skonštatoval možnosť čítania postupom podľa § 264 Tr.por. výpovedí svedkov z prípravného konania zo štádia po začatí trestného stíhania pred vznesením obvinenia, ak si svedok na skutkové okolnosti pre odstup času nepamätá. Súd mal preto vyhovieť návrhu prokurátora na hlavnom pojednávaní dňa 19.1.2016, aby bola prečítaná výpoveď svedka I. P. z prípravného konania, keď sa svedok vyjadroval na hlavnom pojednávaní v tom zmysle, že si nevie spomenúť na súvis svedkyne S. s predmetným skutkom.

Vyjadrenie svedkyne Z. o tom, že svedkyňa S. mala odmietnuť na polícii vypovedať v neprospech obžalovaného z dôvodu obáv z následkov, ktoré mohli pre ňu vzniknúť, vyznieva hodnoverne aj s ohľadom na skutočnosť, že svedkyňa S. poprela v prečítanej výpovedi z prípravného konania, že by sa kontaktovala so svedkyňou Z., pričom však z výpovede svedkyne Z. a svedka D.. T. je zrejmé, že sa svedkyňa S. skontaktovala s Z. práve v súvislosti s predmetným vozidlom.

S poukazom na uvedené aj na základe doposiaľ vykonaného dokazovania pri dôslednom vyhodnotení dôkazov je dôvodné ustáliť záver, že obžalovaný spáchal skutok a trestný čin uvedený v obžalobe. C. prostriedky svedčiace v prospech verzie obžalovaného vyznievajú buď nehodnoverne, alebo sú založené len na reprodukovani vyjadrení samotného obžalovaného. Naopak verziu svedkyne Z. podporuje aj výpoveď svedka D.. T., ktorý bol priamym účastníkom stretnutia so svedkyňou S., ako aj policajnými úradnými záznamami dokumentujúcimi policajné šetrenie zamerané na nájdenie predmetného vozidla, ktoré sa uskutočnilo dňa 6.6.2006. Nie je totiž zrejmé, z akého dôvodu by sa takáto policajná akcia uskutočnila na danom mieste, ak by svedkyňa S. neuviedla skutočnosti popísané svedkami D.. T. a svedkyňou Z..

Odvolateľ zastáva názor, že dokazovanie pred okresným súdom je potrebné doplniť opätovným výsluchom svedka I. P. s tým, že v prípade, ak si nebude pamätať na okolnosti súvisiace s predmetným skutkom, bude postupované podľa § 264 Tr.por. a prečítaná jeho výpoveď z prípravného konania. Odvolateľ preto navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok z dôvodov uvedených v § 321 ods. 1 písm. b), písm. c), písm. d) Tr.por. a vec vrátil prvostupňovému súdu na nové prejednanie a rozhodnutie.

Spis bol predložený prvostupňovým súdom na rozhodnutie o odvolaní tunajšiemu súdu dňa 11.11.2016.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu sa obžalovaný V. R. nezúčastnil, pričom jeho obhajca E.. S. H. predložil jeho písomnú žiadosť zo dňa 15.2.2017, aby sa verejné zasadnutie vykonalo v jeho neprítomnosti, čo odvolací súd akceptoval.

Prokurátorka na verejnom zasadnutí uviedla, že sa pridrižiava podaného odvolania a v celom rozsahu zotrúva na dôvodoch, ktoré sú v ňom uvedené. Dokazovanie je potrebné doplniť výsluchom svedka P. v intenciách podaného odvolania, a preto navrhuje postupom podľa § 321 ods. 1 písm. b), písm. c), písm. d) Tr.por. zrušiť napadnutý rozsudok a vrátiť vec súdu prvého stupňa na opätovné prejednanie a rozhodnutie.

Obhajca na verejnom zasadnutí uviedol, že sa stotožňuje s názorom prvostupňového súdu, ktorý zhodne prezentoval vo svojich dvoch rozhodnutiach. Dokazovanie bolo doplnené vo vyčerpávajúcom rozsahu a podarilo sa odstrániť všetky sporné momenty aj s prihliadnutím na závery predchádzajúceho rozhodnutia odvolacieho súdu. Nakoľko považuje rozhodnutie prvostupňového súdu za správne a zákonné, navrhuje odvolanie prokuratúry zamietnuť.

Podľa čl. 50 ods. 2 Ústavy SR každý, proti komu sa vedie trestné konanie, považuje sa za nevinného, kým súd nevysloví právoplatným odsudzujúcim rozsudkom jeho vinu (obdobne podľa čl. 40 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd).

Podľa čl. 6 ods. 2 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd zo dňa 4.11.1950 každý, kto je obvinený z trestného činu, sa považuje za nevinného, dokiaľ jeho vina nebola preukázaná zákonným spôsobom.

Podľa § 2 ods. 4 Tr.por. každý, proti ktorému sa vedie trestné konanie, považuje sa za nevinného, kým súd nevysloví právoplatným odsudzujúcim rozsudkom jeho vinu.

Podľa § 285 písm. a) Tr.por súd oslobodí obžalovaného spod obžaloby, ak nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

Podľa § 317 ods. 1 Tr.por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaniu vytykané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 319 Tr.por. odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Odvolací súd na základe podaného odvolania prioritne posudzoval, či nie sú splnené podmienky pre zamietnutie odvolania podľa § 316 ods. 1 Tr.por. alebo pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr.por. Keďže skutočnosti pre také rozhodnutie nezistil, podľa § 317 ods. 1 Tr.por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku, proti ktorému bolo podané odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo s tým, že na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané, by odvolací súd prihliadol len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr.por.

Zo spisového materiálu a z vyjadrení strán na verejnom zasadnutí konanom na odvolacom súde vyplýva, že oslobodzujúci rozsudok prvostupňového súdu bol napadnutý odvolaním prokurátorom, čím odvolací súd preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť rozsudku v celom rozsahu, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Odvolací súd pritom zistil, že odvolanie nie je dôvodné.

Prvýkrát bolo o obžalobe rozhodnuté rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV zo dňa 2.7.2013, č.k. 3T/31/2012-300, ktorým bol obžalovaný V. R. rovnako oslobodený spod obžaloby podľa § 285 písm. a) Tr.por. pre prečin sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr.zák. z dôvodu, že nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný. Rozsudok bol na základe odvolania prokurátora zrušený uznesením Krajského súdu v Bratislave zo dňa 24.3.2015, sp.zn. 3To/10/2015 z dôvodov § 321 ods. 1 písm. b), písm. c) Tr.por. a vec bola podľa § 322 ods. 1 Tr.por. vrátená prvostupňovému súdu na nové prejednanie a rozhodnutie, keďže jeho rozhodnutie bolo predčasné. Prvostupňovému súdu bolo odvolacím súdom uložené, aby doplnil dokazovanie o dôkazy a skutočnosti, ktoré v zmysle zásady ústnosti a bezprostrednosti neboli vykonané dostatočne alebo vôbec, a preto nebolo možné skutkové zistenia považovať za úplné, a to aby boli opätovne vypočutí niektorí svedkovia k určitým skutočnostiam, ktoré boli nedostatočne zistené a aby bol vykonaný osobný výsluch na hlavnom pojednávaní svedkyne H. S..

Odvolací súd zistil, že prvostupňový súd jeho zrušovacie rozhodnutie rešpektoval a nariadené úkony vykonal. Na hlavnom pojednávaní konanom dňa 19.1.2016 bolo umožnené vyjadriť sa obžalovanému, bola vypočutá svedkyňa O. Z., následne bola vykonaná konfrontácia medzi obžalovaným a svedkyňou O. Z., boli vypočutí svedkovia O. D. Q., I. P., S. P. a S. G..

Na hlavnom pojednávaní konanom dňa 1.3.2016 bola vypočutá svedkyňa E. R. a následne bola vykonaná konfrontácia medzi svedkyňami O. Z. a E. R..

Na hlavnom pojednávaní dňa 7.4.2016 boli prečítané listinné dôkazy a po záverečných rečiach a poslednom slove bolo o obžalobe rozhodnuté spôsobom uvedeným na začiatku tohto odôvodnenia.

Odvolací súd po posúdení celej veci v prvom rade uvádza, že z predchádzajúceho zrušovacieho rozhodnutia odvolacieho súdu sp.zn. 3To/10/2015 zo dňa 24.3.2015 vyplývalo, že podstatnou pre náležité zistenie skutkového stavu bola výpoveď svedkyne H. S. a predovšetkým z dôvodu jej nevypočutia v súdnom konaní bolo prvé oslobodzujúce rozhodnutie prvostupňového súdu posúdené ako predčasné. Práve táto svedkyňa mala podľa výpovede O. Z. tejto uviesť, že vie, kde sa malo nachádzať motorové vozidlo, ktoré jej nemal obžalovaný V. R. vrátiť a ktoré sa doteraz nenašlo. Preto odvolací súd uviedol, že je nevyhnutným vykonať osobný výsluch svedkyne S. na hlavnom pojednávaní vzhľadom na obsah jej výpovede v prípravnom konaní.

Prvostupňový súd v zmysle uvedeného postupoval a snažil sa opakovane zabezpečiť účasť svedkyne H. S. na hlavnom pojednávaní, avšak táto podľa jej vyjadrení zaslaných e-mailom už niekoľko rokov žije a pracuje vo M. s tým, že vzhľadom na pracovné povinnosti sa nemôže dostaviť do Slovenskej republiky, kde už nebola pár rokov (č.l. 378 a 401).

Svedkyňa H. S. pritom pri výpovediach urobených v tomto trestnom konaní ešte v prípravnom konaní pred vydaním uznesenia o vznesení obvinenia vypovedala dvakrát, pričom pri výpovedi dňa 12.6.2006 (č.l. 60-61) poprela akýkoľvek kontakt so svedkyňou O. Z. s tým, že obžalovaného na žiadnom červenom vozidle nevidela a pri výpovedi dňa 6.12.2007 (č.l. 62-64) odmietla vypovedať z dôvodu blízkeho vzťahu k obžalovanému.

Odvolací súd uvádza, že z vykonaných dôkazov na hlavnom pojednávaní je zrejmé, že boli vykonané dve skupiny dôkazov ako to správne uviedol v napadnutom rozsudku prvostupňový súd. Nosnými sú pritom na jednej strane tvrdenie obžalovaného V. R., že predmetné motorové vozidlo vrátil svedkyňi O. Z. a na druhej strane tvrdenie tejto svedkyne o tom, že k tomu nedošlo, pričom tento zásadný rozpor nebol odstránený ani vykonaním konfrontácie medzi nimi na hlavnom pojednávaní.

Jednotlivé ostatné vykonané dôkazy na hlavnom pojednávaní, ktoré dostatočným spôsobom rozobral v napadnutom rozsudku prvostupňový súd a nie je dôvod ich opakovať aj v tomto rozhodnutí, buď určitým spôsobom resp. v určitej miere podporujú alebo vyvracajú tieto dve nosné tvrdenia. Z napadnutého rozhodnutia prvostupňového súdu vyplýva a odvolací súd musí po posúdení celej veci skonštatovať, že tento dospel k správne záveru, že vykonané dôkazy na hlavnom pojednávaní neumožňovali bez akýchkoľvek pochybností urobiť jednoznačný záver, že sa vôbec stal skutok uvedený v obžalobe a bolo rozhodnuté o oslobodení obžalovaného spod obžaloby podľa § 285 písm. a) Tr.por. Prvostupňový súd svoje rozhodnutie aj riadne a dostatočne určitým spôsobom odôvodnil.

Pokiaľ prokurátor v odvolaní poukazuje, že prvostupňový súd sa nedostatočne vysporiadal s výpoveďou svedka D.. E. T., z ktorého výpovede vyplýva, že mal byť v kontakte s vtedajšou partnerkou obžalovaného (svedkyňou S.), ktorá mala jednak označiť rad garáží, kde sa malo vozidlo nachádzať, jednak mala uviesť, že obžalovaného videla vozidlo šoférovať, k tomu odvolací súd uvádza, že z výpovede tohto svedka na hlavnom pojednávaní vyplýva aj to, že uvedené skutočnosti mala svedkyňa S. uvádzať jednak z dôvodu, že bola na obžalovaného nahnevaná, jednak sa vtedy nepodarilo nájsť žiadnu konkrétnu garáž, v ktorej by sa nachádzalo predmetné vozidlo, pričom svedok si nepamätal, či svedkyňa S. popisovala ako vyzeralo vozidlo, na ktorom mal obžalovaný jazdiť, povedala iba jeho typ a farbu.

Ďalej prokurátor v odvolaní poukazuje na výpoveď svedka I. P., ktorý si na hlavnom pojednávaní dňa 19.1.2016 nepamätal na okolnosti súvisiace so skutkom, pričom prvostupňový súd neumožnil postupom podľa § 264 ods. 1 Tr.por. odstraňovať rozpor s jeho výpoveďou vykonanou v prípravnom konaní pred vydaním uznesenia o vznesení obvinenia poukazujúc na vyjadrenie odvolacieho súdu v predošlom zrušovacom uznesení Krajského súdu v Bratislave zo dňa 24.3.2015, sp.zn. 3To/10/2015.

K tomu je treba uviesť, že na problematiku čítania výpovede svedkov z prípravného konania vykonaných pred vznesením obvinenia, resp. odstraňovania rozporov medzi takou svedeckou výpoveďou a výpoveďou svedka vykonanou na hlavnom pojednávaní nie je prijaté žiadne určujúce záväzné stanovisko, aj keď sa už v podstate v súčasnosti ustálil skôr logicky odôvodnený názor, že pokiaľ má obvinený možnosť kontradiktórnym spôsobom vypočuť svedka na hlavnom pojednávaní, je možné v takomto prípade svedkovi na odstraňovanie rozporov predložiť aj výpoveď svedka vykonanú po začatí trestného stíhania pred vznesením obvinenia, kde kontradiktórnosť nemohla byť zachovaná (napr. to vyplýva aj z uznesenia Najvyššieho súdu SR sp.zn. 1Tdo 53/2014 zo dňa 29.10.2014

uvádzaného v odvolaní), hoci treba uviesť, že sa vyskytuje aj v súčasnosti opačný názor, ktorý je napríklad vyjadrený v uznesení Najvyššieho súdu SR sp.zn. 2To 4/2015 zo dňa 15.3.2016. Napriek predtým vyslovenému názoru v tejto súvislosti odvolacím súdom v predošlom zrušovacom rozhodnutí, je treba prisvedčiť tvrdeniu odvolateľa o možnosti na hlavnom pojednávaní odstraňovania rozporov so svedeckou výpoveďou vykonanou pred vznesením obvinenia, pokiaľ majú strany možnosť svedka kontradiktórnym spôsobom vypočuť na hlavnom pojednávaní a v tejto časti odôvodnenia bolo teda predošlé zrušovacie uznesenie odvolacieho súdu nepresné.

V súvislosti s konkrétnou výpoveďou svedka I. P. však odvolací súd uvádza, že keby bola svedkovi I. P. jeho výpoveď z prípravného konania zo dňa 12.7.2007 (č.l. 73-75) aj predložená na odstraňovanie rozporov (k čomu v prejednávanej veci aj došlo na hlavnom pojednávaní vykonanom dňa 2.7.2013, kedy svedok svoju výpoveď z prípravného konania potvrdil s tým, že si už na viac nepamätá), z jej obsahu by bolo možné odvodiť len tú skutočnosť, že došlo k stretnutiu svedkýň O. Z. a H. S. v T. - S. pri garážach, kde mala S. uviesť, že vie, kde by sa malo vozidlo nachádzať, pričom po príchode S. nevedela označiť garáž, kde by malo byť vozidlo a iba označila rad garáží, do ktorých sa snažili nazrieť, ale žiadne také vozidlo tam nevideli.

Z uvedeného vyplýva, že svedkovia D.. E. T. a I. P. iba potvrdzovali, že došlo k stretnutiu medzi svedkýňami Z. a S., čo svedkyňa S. vo výpovedi vykonanej v prípravnom konaní poprela. H. teda svedkyňa S. mala uvádzať nepravdu o stretnutí, ktoré sa malo uskutočniť, je možné dôvodne predpokladať, že hodnovernosť takej osoby je spochybnená. Toto spochybnenie hodnovernosti svedkyne však nie je možné posudzovať izolovane, ale túto skutočnosť treba posudzovať aj z toho pohľadu, čo mala svedkyňa S. uvádzať svedkyni Z. a D.. T. o predmetnom vozidle, najmä s poukazom, že toto vozidlo nebolo nájdené ani počas uvádzaného stretnutia svedkýň Z. a S. a podľa údajov v spise sa nenašlo ani následne, pričom podľa výpovede svedka D.. T. mala svedkyňa S. skutočnosť ohľadom vozidla uvádzať z dôvodu, že bola na obžalovaného nahnevaná. Avšak tieto zistené rozpory vo výpovediach svedkov a pochybnosti ohľadom hodnovernosti výpovede svedkyne H. S. nebolo možné odstraňovať na hlavnom pojednávaní výsluchom svedkyne S. z dôvodu, že bola nedosiahnuteľná pre dlhodobý pobyt v zahraničí ako je to uvedené vyššie.

Na tomto konštatovaní odvolacieho súdu nemá zásadný vplyv ani v odvolaní napádaná hodnovernosť výpovedí svedkyne E. R. (sestry obžalovaného) a svedka O. D. na hlavnom pojednávaní.

Odvolací súd teda s prihliadnutím na uvedené skutočnosti musí v súlade so závermi prvostupňového súdu jednoznačne konštatovať, že dôkazy vykonané v prejednávanej veci v súlade s Trestným poriadkom na hlavnom pojednávaní nepreukazujú bez dôvodných pochybností skutočnosti, ktoré sú uvedené v podanej obžalobe, a to z toho pohľadu, že by sa stal žalovaný skutok. Prvostupňový súd v napadnutom rozsudku vykonané dôkazy na hlavnom pojednávaní vyhodnotil v súlade so zásadou voľného hodnotenia dôkazov ustanovenou v § 2 ods. 12 Tr.por., a nie jednostranne v prospech obžalovaného ako je uvedené v odvolaní, pričom prvostupňový súd dospel po vykonanom dokazovaní ohľadom podanej obžaloby k správneému záveru.

Na uznanie viny obžalovaného zo spáchania určitého skutku sa podľa zásady náležitého zistenia skutkového stavu veci vyžaduje, aby súd oprel svoje rozhodnutie ohľadom viny o jednoznačne zistené a bezpečne preukázané fakty, a nie iba o pravdepodobnosť. Tam, kde nie je možné bezpečne určiť, ktorý z možných variantov skutku zodpovedá skutočnosti, musí súd zvoliť tú, ktorá je pre obžalovaného priaznivejšia, resp. ak existujú rozpory alebo nedostatočné dôkazy na rozhodnutie o uznaní viny, musí tieto súd vyhodnotiť v prospech obžalovaného v zmysle zásady in dubio pro reo (v pochybnostiach v prospech obžalovaného).

Pre uznanie viny nemožno rozhodnutie zakladať na nejednoznačných záveroch, ktoré sú v rovne pravdepodobnosti. Obžalovanému musí byť vina preukázaná spôsobom nevzbudzujúcim žiadne pochybnosti na základe dôkazov vykonaných v súlade s Trestným poriadkom. V prípade existencie pochybností musí súd postupovať miernejšie (in dubio pro mitio), teda rozhodnúť v prospech obžalovaného (in dubio pro reo). Zo zásady in dubio pro reo tiež vyplýva, že ak zostanú dôvodné pochybnosti o skutkovej otázke, ktoré nemožno odstrániť vykonaním ďalších dostupných dôkazov, treba rozhodnúť v prospech obžalovaného. Zo zásady prezumpcie neviny ustanovenej v čl. 50 ods. 2 Ústavy SR, čl. 40 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd a čl. 6 ods. 2 Dohovoru o ochrane ľudských práv a

základných slobôd vyplýva, že obžalovanému musí byť vina preukázaná bez akýchkoľvek pochybností a tento nie je povinný dokazovať žiadnu skutočnosť, hoci svedčiacu v jeho prospech. Prezumpcia nevinu znamená, že nedokázaná vina má rovnaký dôsledok a význam ako dokázaná nevinu, resp. obžalovaný nemá povinnosť dokazovať svoju nevinu.

Odvolací súd dospel po posúdení celej veci v zhode so závermi odvolaním napadnutého rozsudku k záveru, že vzhľadom na výsledky dokazovania zostali dôvodné pochybnosti, resp. nebolo bez akýchkoľvek pochybností dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný, a preto prvostupňový súd v súlade so zákonom obžalovaného oslobodil spod obžaloby podľa § 285 písm. a) Tr.por.

Na základe uvedeného odvolací súd vyhodnotil podané odvolanie ako nedôvodné a zamietol ho.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.